

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 27 stycznia 2026 r.

Poz. 692

Podpisany przez:
Elżbieta Barbara Żabicka-Lakomy
Data: 27.01.2026 08:15:54

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.7.2026 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 22 stycznia 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVI.147.2025 Rady Miasta Jastrzębie-Zdrój z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu jednostki Szeroka o symbolu roboczym Sz3 w Jastrzębiu-Zdroju – część 2.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 18 grudnia 2025 r. Rada Miasta Jastrzębie-Zdrój podjęła uchwałę Nr XVI.147.2025 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu jednostki Szeroka o symbolu roboczym Sz3 w Jastrzębiu-Zdroju – część 2. Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: *upzp*) w dniu 23 grudnia 2025 r. Rada Miasta Jastrzębie-Zdrój przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr XVI.147.2025, a w dniu 30 grudnia 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 14 stycznia 2026 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

1. Art. 15 ust. 2 pkt 7 *upzp*, jednoznacznie wskazuje, że w planie miejscowym należy obowiązkowo określić granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa. Natomiast art. 95 ust. 1 i ust. 2, ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r., poz. 1290 ze zm.) wskazuje, że udokumentowane złoża kopalin podlegają ochronie w procesie planowania zagospodarowania przestrzennego i należy je uwzględniać określając ustalenia planów miejscowych.

W § 8 pkt 1 lit. a badanej uchwały ustalono, że obszar objęty planem położony jest w granicach udokumentowanych złóż:

- węgla kamiennego „Pniówek” (nr 312),
- węgla kamiennego „Zofiówka” (nr 341),
- węgla kamiennego „Borynia” (nr 342),
- węgla kamiennego „Żory-Warszowice” (nr 15668).

Z analizy rysunku planu oraz informacji zawartych w bazie MIDAS Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego wynika, że granica złoża węgla kamiennego „Borynia” (nr 342) została błędnie wyznaczona.

Gmina w złożonych wyjaśnieniach tłumaczy, że na etapie opiniowania i uzgodnień Minister Klimatu i Środowiska nie wniósł zastrzeżeń i uzgodnił projekt planu w zakresie złóż kopalin w trybie art. 25 ust. 2 *upzp* tzn. nie przedstawił stanowiska w terminie określonym na jego przedstawienie, co uważa się za równoznaczne z uzgodnieniem projektu planu. Wojewoda przyjął wyjaśnienia gminy i uznał, że nie nastąpiło naruszenie procedury planistycznej, jednak dopełnienie obowiązku uzgodnienia projektu nie zwalnia z konieczności uwzględnienia złóż w planowaniu przestrzennym.

Ustaleniem na rysunku planu, granicy złoża węgla kamiennego nr 342 „Borynia” 1ZD – teren w innym miejscu niż jej faktyczny przebieg, naruszono art. 15 ust. 2 pkt 7 *upzp*, który jednoznacznie wskazuje, że w planie miejscowym należy obowiązkowo określić granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Naruszono również art. 95 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. z 2024 r., poz. 1290 ze zm.), które wskazują, że udokumentowane złoża kopalin podlegają ochronie w procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego i należy je uwzględniać określając ustalenia planów miejscowych. Właściwe określenie granicy złoża węgla kamiennego jest bardzo ważnym elementem ustaleń planu miejscowego, wynikającym bezpośrednio ze wskazanych wyżej przepisów ustawowych z tego względu, że ma wpływ na ograniczenia w sposobie zagospodarowania terenów i ich użytkowania. Tym samym istotnie wpływa na sposób wykonywania prawa własności nieruchomości przeznaczonej w planie miejscowym pod zabudowę.

2. Art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp* stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną nadziemną intensywność zabudowy, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, maksymalny udział powierzchni zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę i sposób realizacji miejsc do parkowania, w tym miejsc przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów.

Z treści ustaleń szczegółowych, zawartych w § 64 uchwały wynika, że dla terenu 1ZD - teren ogrodów działkowych dopuszcza się infrastrukturę ogrodową. W związku z powyższym należało dla terenu 1ZD określić oprócz minimalnej powierzchni biologicznie czynnej pozostałe obligatoryjne parametry zabudowy określone w art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp*. Bowiem zgodnie z art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2021 poz. 1073 ze zm.): przez infrastrukturę ogrodową należy rozumieć budynki i budowle, ogrodzenia, aleje i drogi ogrodowe, place zabaw, światlice, hydrofornie, sieci wodociągowe i energetyczne oraz inne urządzenia znajdujące się na terenie rodzinnego ogrodu działkowego przeznaczone do wspólnego używania przez osoby korzystające z działek oraz służące do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rodzinnego ogrodu działkowego, o ile nie wchodzą w skład przedsiębiorstwa.

Gmina w odpowiedzi na zawiadomienie wyjaśnia, iż na przedmiotowym terenie nie planuje się lokalizacji budynków i dlatego nie ustalono parametrów zabudowy. Jednak dopuszczenie ustaleniami planu infrastruktury ogrodowej, w skład której, zgodnie z definicją przytoczoną powyżej, wchodzi m.in. budynki, oblige do określenia w planie wymaganych ww. przepisami parametrów zabudowy.

Nieokreślenie obligatoryjnych wskaźników dla terenu 1ZD - teren ogrodów działkowych, na którym zgodnie z ustaleniami planu zachodzi możliwość realizacji zabudowy powoduje naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp*.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Miasta Jastrzębie-Zdrój Nr XVI.147.2025 z dnia 18 grudnia 2025 r. *w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu jednostki Szeroka o symbolu roboczym Sz3 w Jastrzębiu-Zdroju – część 2*, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczych przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miasta Jastrzębie Zdrój rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miasta Jastrzębie Zdrój.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.